

[Glistrup.]

klart, at der ikke er nogen som helst loyal interesse hos flertallet i at få denne sag fremmet til betænkning imod det, som forslagsstillerne ønsker. Der er ikke nogen som helst grund til med en sag, som netop i den grad er lagt op til at skulle være en sag til udvalgsdrøftelse på grundlag af en lang række spørgsmål, at man skal have det pacet ned i salen. Der var ikke skygge af saglig grund for udvalgets flertal til at fremme sagen til afgivelse af betænkning på det tidspunkt. Så kommer der altså, og det kan man dog ikke gå fra, for det står klart i udvalgsbetænkningen, et klart, sagligt spørgsmål, men desuagtet gør man altså det fra udvalgsflertallets side, at man siger: bare væk med denne sag.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen (S):

Jeg må gøre hr. Glistrup opmærksom på, at vi gang på gang her har været udsat for kritik fra fremskridtspartiet, og jeg ser senest en henvendelse fra hr. Halvgaard, tror jeg det er, om at man ikke kunne få de forslag, man har, frem til behandling hernede. Jeg har som udvalgsformand haft en anden indstilling, og jeg har gjort, hvad jeg kunne for, at fremskridtspartiets forslag kom til behandling fuldt legalt her i tinget, til tre behandlinger eller to behandlinger, hvis det var forslag til beslutning. Derfor har jeg fundet det fornødent at gøre det på den måde.

Jeg synes faktisk, at hr. Glistrup skulle føle sig for god til at omtale folketingets funktionærer, som han gør her. Jeg står her med et papir, underskrevet af udvalgets sekretær, hvori der står: „Det bemærkes, at Glistrup var indkaldt til at deltage i kulturudvalgets møder, når behandling af hans forslag skulle finde sted“. Så kan jeg kun lade påstand stå mod påstand, men jeg henstiller, at folketingets medlemmer ikke på nogen måde prøver at anfægte ærligheden hos de dygtige medarbejdere, vi har i huset.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det af hr. Lysholt Hansen nu inddragne tilfælde med betænkningafgivelse i en helt anden sag er et tilfælde, hvor forslagsstilleren ønsker, at der afgives betænkning, og

hvor forholdet er det, at ingen har nogen spørgsmål i udvalget. Her hvor vi taler om lige den stik modsatte situation: forslagsstilleren ønskede ikke betænkning afgivet, var der spørgsmål til behandling i udvalget.

Poul Dam (SF):

Jeg synes, at man behandler fremskridtspartiet som helhed uretfærdigt. Fremskridtspartiets andet medlem af udvalget, fru Eva Rothenborg, havde ønsket i betænkningen at udtrykke sin beklagelse af, at hun ikke havde varetaget sagen bedre, og indrømmede, at det var hendes skyld. Det måtte hun ikke for partiet. Det siger noget positivt om fru Eva Rothenborg og noget negativt om partiet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes med 119 stemmer mod 19; 1 medlem stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om atom-anlæg m. v.

(Lovforslag nr. 53. Fremsat 24/10 75. Første behandling 7/11 75. Betænkning 28/4 76).

Der var stillet 25 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Erik Holst (S):

I 1962-loven om nukleare anlæg havde vi også spørgsmålet om erstatningsbestemmelser. De blev trukket ud i 1974, og den resterende del af loven gik til behandling i forskningsudvalget. Den 20. marts 1975 blev lovforslaget, som vi her behandler, første gang fremsat, blev senere behandlet, spørgsmål blev stillet, oplysninger blev indhentet, og behandlingen sluttede ikke med en betænkning, men med en beretning. Den 24. okto-